

Sygn. akt VI Ka 474/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli (spr.)

Sędziowie SO Tomasz Skowron

SO Waldemar Masłowski

Protokolant Anna Potaczek

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2013 r.

sprawy **I. C. i K. C.**

oskarżonych z art. 158 § 1 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela substydiarnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 10 czerwca 2013 r. sygn. akt II K 157/13

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonych I. C. i K. C. i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 354/13

UZASADNIENIE

K. C. i I. C. oskarżeni zostali o to że:

w dniu 27 lutego 2012 r. w W. działając wspólnie i w porozumieniu brali udział w pobiciu R. K. podczas którego R. K. był narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo doznania obrażeń ciała naruszających czynności narządów ciała na czas powyżej 7 dni w ten sposób że trzymali go za ręce dusili i uderzali pięściami w okolice klatki piersiowej w wyniku czego R. K. doznał obrażeń ciała w postaci czerwonej pręgi długości 19 cm w okolicach szyi po stronie prawej i zaczerwienienia okolicy mostka o wymiarach 19 cm na 19 cm które naruszyły czynności narządów ciała na czas do 7 dni oraz rozstroju zdrowia w postaci bolesnego ograniczenia ruchomości skrętnej szyi które spowodowało rozstrój zdrowia na czas do 7 dni

tj. o czyn z art.158 § 1 k.k. i art.157 § 2 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyrokiem z dnia 10.06.2013 r. w sprawie II K 157/13:

1. ustalił że oskarżony K. C. w dniu 27 lutego 2012 r. w W. chwycił R. K. oburącz za szyję a następnie za odzież na wysokości klatki piersiowej jednocześnie szarpiąc nim czym spowodował na szyi po stronie prawej czerwoną pręgę o długości około 19 cm, zaczerwienienie skóry mostka o wielkości 19 cm na 19 cm, drobne wybroczyny czerwone po stronie lewej szyi naruszające funkcję narządu ciała na okres poniżej siedmiu dni tj. czynu z art. z art.157 § 2 k.k. i na podstawie art. 66 § 1 k.k. warunkowo umorzył wobec niego postępowanie na okres 1 roku próby;

2. ustalił że oskarżony I. C. w dniu 27 lutego 2012 r. w W. naruszył nietykalność cielesną R. K. w ten sposób że chwycił go za szalik tj. czynu z art. 217 § 1 k.k. i na podstawie art. 17 § 1 ust.3 k.p.k. postępowanie wobec niego umorzył;

3. na podstawie art.628 pkt 1 k.p.k. w zw. z art.629 k.p.k. w zw. z art.640 k.p.k. w zw. z § 14 ust.1 pkt 1 oraz § 14 ust.2 pkt 1 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09. 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zw. z art.633 k.p.k. zasądził od oskarżonego K. C. na rzecz oskarżyciela posiłkowego R. K. tytułem poniesionych kosztów procesu: 300 zł. tytułem opłaty i 684 zł. tytułem zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika;

4. na podstawie art.624 § 1 k.p.k. w zw. z art.633 k.p.k. w zw. z art. 640 k.p.k. zwolnił oskarżonych w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku złożył pełnomocnik oskarżyciela substydiarnego R. K.zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawe orzeczenia polegający na przyjęciu iż oskarżony I. C.w trakcie zajścia w dniu 27 lutego chwycił R. K.za szalik czym naruszył jego nietykalność cielesną zaś K. C.chwycił pokrzywdzonego oburącz za szyję a następnie za odzież czym spowodował obrażenia ciała naruszając czynności narządów ciała poniżej 7 dni podczas gdy z zebranego materiału dowodowego w postaci zeznań pokrzywdzonego, funkcjonariusza policji J. B.a przede wszystkim opinii biegłego R. P.wynika iż oskarżeni w dniu zdarzenia swoim zachowaniem wyczerpali znamiona przestępstwa opisanego w art.158 § 1 k.k. tj. pobicia.

Stawiając powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacji nie można było odmówić słuszności co skutkowało uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd I instancji nie przyjął w istocie wersji żadnej ze stron konfliktu tj. nie oparł się ani na wyjaśnieniach oskarżonych ani na zeznaniach pokrzywdzonego uznając za wiarygodną wersję „pośrednią” wynikającą z zeznań świadka B. G.. Taka ocena materiału dowodowego mogłaby się ostać pod tym wszakże warunkiem że zeznania wymienionego świadka byłyby spójne i koherentne z prawidłowo ocenionymi opiniami biegłych lekarzy odnośnie doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń ciała. Powyższego w niniejszej sprawie zabrakło.

Sąd I instancji przeprowadził w sprawie dowody z opinii biegłych lekarzy R. P.i M. R.i biegłych tych – wobec sprzeczności wniosków końcowych w ich opiniach – skonfrontował na rozprawie (K. 47 – 50). Z tych prawidłowo przeprowadzonych czynności dowodowych nie wynika jednak prawidłowa ocena opinii, w szczególności zaś wątpliwości budzi danie prymatu opinii biegłego M. R.przed opinią biegłego R. P.. Bezsporne jest że pokrzywdzony R. K.w wyniku zdarzenia doznał obrażeń w postaci czerwonej pręgi na szyi o długości około 19 cm, zaczerwienienie skóry okolicy mostka o wielkości 19 cm na 19 cm oraz drobnych wybroczyn czerwonej barwy po stronie lewej szyi. Biegły R. P.wskazał ponadto że bezpośrednim skutkiem doznanych obrażeń ciała było bolesne ograniczenie ruchomości skrętnej szyi. Dla Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości że pokrzywdzony został chwycony oburącz za szyję i duszony o czym świadczy czerwona pręga o niemałej długości ok. 19 cm i wybroczyny na tej części ciała. Nie przekonuje stanowisko biegłego M. R.że takie zachowanie oskarżonego K. C.(kwestią sporną pozostaje czy działającego wspólnie i w porozumieniu ze współoskarżonym, o czym mowa będzie poniżej) nie narażało pokrzywdzonego na wystąpienie skutków poważniejszych niż przez niego doznanych, w szczególności tych o których mowa w art. 157 § 1 k.k. Wątpliwości Sądu Okręgowego budzi również stanowisko tego biegłego odnośnie mechanizmu powstania zaczerwienienia skóry okolicy mostka o wielkości 19 cm na 19 cm, w szczególności czy istotnie obrażenie o takich rozmiarach powstało jedynie od szarpania pokrzywdzonego za odzież. Przeciwnie stanowisko w tych kwestiach zajmuje w swojej opinii biegły R. P.(k.47 – 49, k.36 akt 2 Ds1025/12/D) i ta opinia powinna być poddana ponownej

wnikliwej ocenie przez Sąd I instancji. Przebieg zdarzenia rysujący się na kanwie treści tej opinii nie jest zaś zbieżny z opisem zdarzenia przedstawionym przez świadka B. G..

Odrzucając kwalifikację prawną zachowania oskarżonych z art.158 § 1 k.k. Sąd I instancji stwierdził także że „...nie ma dowodów wskazujących na to że oskarżeni uzgadniali użycie wobec pokrzywdzonego przemocy fizycznej czy naruszenie jego nietykalności. Zachowanie I. C. polegające na odciąganiu brata od R. K. świadczy dobitnie o tym że I. C. nie akceptował zachowania K. C.. Fakt ten przekonuje że działania podjęte przez K. C. nie były objęte porozumieniem obu oskarżonych...” (str.7 -8 uzasadnienia, k.69 – 69 odwrót akt). Jednakże Sąd I instancji nie dostrzegł że porozumienie pomiędzy sprawcami przestępstwa może być zawarte nie tylko w sposób bezpośredni ale także dorozumiany. W sprawie niniejszej obydwaj oskarżeni mieli pretensje do R. K. o niewłaściwą jazdę, wspólnie podbiegli też do pokrzywdzonego gdy wysiadł on z samochodu, co bezspornie ustalił Sąd I instancji. Sąd ten powinien ponownie ocenić czy takie ich zachowanie w kontekście późniejszego przebiegu zdarzenia nie stanowiło zawartego w sposób dorozumiany porozumienia co do pobicia pokrzywdzonego. Dodać należy że odciąganie K. C. od pokrzywdzonego przez I. C. wynika tylko z zeznań świadka B. G..

Niezależnie od powyższego nawet przy przyjęciu kwalifikacji prawnej z art. 157 § 2 k.k. i art. 217 § 1 k.k. wątpliwości budzi dokonana przez Sąd I instancji ocena społecznej szkodliwości czynów każdego z oskarżonych. Sąd ten przyjął że nie była ona znaczna w odniesieniu do zachowania K. C., a wręcz znikoma w odniesieniu do zachowania I. C. przyznając w innym miejscu że doszło do swoistego „samosądu” na pokrzywdzonym tylko dlatego że nieumiejętnie poruszał się on samochodem na drodze. Takie zestawienie ocen zdaniem Sądu Okręgowego stanowi swoiste usprawiedliwienie dla zachowań agresywnych w ruchu drogowym, które akceptowane być nie mogą.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok wobec oskarżonych K. C. i I. C. i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd I instancji przeprowadzi i oceni dowody niezbędne do wydania prawidłowego rozstrzygnięcia, oceniając następnie jaka powinna być prawidłowa kwalifikacja prawna zachowania oskarżonych uwzględniając wszystkie okoliczności o których mowa powyżej, przy czym Sąd Okręgowy nie przesądza czy będzie nią pobicie z art. 158 § 1 k.k. czy też występki prywatnoskargowe. Podkreślić jednakże należy że Sąd Okręgowy na obecnym etapie postępowania nie dostrzega potrzeby dopuszczania dowodu z trzeciej opinii biegłego lekarza lub zespołu biegłych, wystarczająca wydaje się prawidłowa ocena dwóch sporządzonych już opinii. Po ustaleniu prawidłowej kwalifikacji prawnej zachowania oskarżonych Sąd I instancji dokona oceny społecznej szkodliwości ich czynu (bądź czynów) i w zależności od niej podejmie decyzję w zakresie wymiaru kary. Swoje ostateczne stanowisko Sąd ten zawrze w wydanym wyroku prawidłowo uzasadnionym zgodnie z wymogami art.424 k.p.k.